

ES PEDRIS LLARG

Núm. 53
Setembre
2000

Revista Municipal d'Informació i Cultura

BEGUR/ESCLANYÀ

L'Honorable Consellera de Benestar Social, Sra. Irene Rigau en l'acte de lliurament de claus de la promoció d'habitatges de la Font de Baix (29 de juliol)

Revista Municipal
d'Informació i Cultura

Núm. 53
Setembre 2000

* * *

Edició:

Ajuntament de Begur

Redacció:

Arxiu Històric Municipal
Bonaventura Carreras, 11
17255 Begur
Telèfon: 972 62 43 05
E-mail: llcosta@teleline.es
www.begur.org

Col·laboració:

Diputació de Girona

Serveis gràfics:

Imatge i Lletre, sl

Impressió:

Impremta Palé, SAL
Clavé, 35 - Palafrugell

Dipòsit legal:

Gi - 802 - 1987

* * *

Els conceptes i les opinions sostinguts en els articles signats que apareixen en **ES PEDRÍS LLARG** no representen necessàriament l'opinió d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines d'**ES PEDRÍS LLARG** són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre llur opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la Redacció, fent-hi constar les seves dades personals i el seu telèfon, sense que això suposi cap compromís de publicació dels articles que no s'hagin sol·licitat expressament.

Alcaldia

Un problema pendent de resoldre

Si bé és lògic que ens felicitem tots quan un servei funciona perfectament bé, també hem de ser realistes i admetre, quan cal, que un de determinat no respon a les expectatives creades. Em refereixo al servei de recollida d'escombraries, que també inclou la neteja de les platges.

En el cas de la neteja de les platges, on enguany s'han destinat més recursos (més operaris i major durada), els resultats crec que han estat satisfactoris, malgrat algun problema puntual. En aquest capítol queda pendent l'adquisició d'una nova màquina específica per a la neteja de les platges. Amb tot, les inspeccions efectuades per la Junta de Sanejament han donat resultats favorables.

Altra història ha estat la recollida de deixalles sòlides. L'Ajuntament ha portat a terme un important esforç (enguany la despesa superarà els 67.000.000 de pessetes; en canvi, els ingressos generats per la taxa corresponent s'acosten als 62.000.000 de pessetes), i potser aquest esforç no ha estat suficient.

A través de l'empresa concessionària s'han adquirit dos camions (un pendent de rebre) i una màquina netejadora (50% de participació). També s'han comprat 50 contenidors nous, s'han substituït els vells (metàl·lics), s'han protegit o dissimulat amb tanques de fusta alguns grups de contenidors (Ses Costes, Fornells...), etc. De forma resumida cal dir que s'han destinat més recursos per tal de millorar el servei, però el resultat global, com he dit, no ha estat el que s'esperava.

Això comporta una anàlisi de la gestió i de tot allò que l'envolta, i podem dir que una part de la culpa la té l'Ajuntament, una altra l'empresa que realitza el servei, però també una bona part recau en els ciutadans (no tots).

Fets com deixar bosses d'escombraries penjades a les façanes a qualsevol hora (cal tenir en compte el factor calor) o dipositar-les en papereres, omplir els contenidors no destinats a paper i cartró amb caixes de cartró no plegades, deixar bosses a terra al costat o no de contenidors, a les cunetes, deixar-les als contenidors a primera hora del matí en lloc del vespre, llançar-les des de l'interior d'un cotxe intentant fer punteria (normalment no s'encerta), deixar pilons de restes vegetals sense bosses als costats dels contenidors, o deixalles industrials (pots de pintures, fustes, mobles, runes d'obra) en contenidors en comptes del lloc específic que hi ha al municipi per a tal fi (deixalleria municipal de Les Arenes), etc. han estat moneda corrent durant tot l'estiu, i això demostra falta de sensibilitat davant d'un problema greu que creem entre tots i ens afecta a tots.

Per no semblar tan negatiu, vull ressaltar com a fet positiu que el percentatge de la recollida selectiva (paper-cartró, vidre, llaunes i plàstics) ha augmentat, i per tant aquest aspecte ha millorat.

Us garanteixo que des de l'Ajuntament seguirem treballant per millorar aquest servei tan proper als ciutadans, alhora que intentarem fer una gestió més justa de la taxa corresponent, però un cop més he de demanar a tots els begurencs i als visitants la vostra col·laboració.

No hem de donar per bona l'excusa tantes vegades utilitzada: "Aquest problema no el té resolt cap municipi" Entre tots hi hem de trobar la solució!!!

CARLES ARNAU i FERRER

L'alcalde

Extracte d'acords

Comissió de Govern 16/05/00

- Es contracta l'empresa Enllumenats Costa Brava SL per als treballs d'il·luminació de la façana del Mas d'en Pinc - Carmen Amaya.

Comissió de Govern 30/05/00

- Es nomena els senyors Joan Antoni Romero Encinas i Joan Rodríguez Sais funcionaris en pràctiques de la Policia Local de Begur.

Comissió de Govern 13/06/00

- Vist el recurs contenciós administratiu interposat per M. Dolors Isern Moret (Bar Es Castell) contra l'acord de Ple de 29/02/00 referent a l'aprovació del Pla d'Ordenació d'Usos de la Plaça de la Vila, i presentat davant el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, s'acorda comparèixer al judici i nomenar els corresponents advocat i procurador.

Ple 27/06/00

- El Sr. alcalde informa el plenari de la concessió de la bandera blava per a les platges de Sa Riera i d'Aiguablava.
- S'aprova per unanimitat el Compte General del Pressupost de la Corporació de 1999 amb informe favorable de la Comissió Especial de Comptes de data 9/05/00.

El resultat pressupostari ha estat positiu en 55 milions de PTA i, un cop incorporats els exercicis anteriors, s'obté un romanent de tresoreria positiu de 84 milions de PTA.

Aquest alt romanent positiu permet habilitar més partida per a inversions de la prevista inicialment per a l'any 2000.

- S'aproven per unanimitat el Projecte de Camí de Ronda de la Platja del Racó a la Platja d'Illa Roja tramès pel Ministeri de Medi Ambient - Direcció General de Costes, i el Projecte de Remodelació del c/ Sant Pere que permetria finalitzar la remodelació de tota l'illa de vianants del centre de Begur.

- A proposta del Patronat de Turisme de Begur s'acorda per unanimitat nomenar el Sr. Francesc Xiquet Sabater Mece fill adoptiu del municipi de Begur, concedir-li a títol pòstum la Medalla d'Or de la vila i designar amb el seu nom el c/ Port de Fornells.

Els actes d'homenatge es portaran a terme el proper dia 29 de setembre.

Comissió de Govern 11/07/00

- Amb la finalitat d'emprendre accions legals contra el setmanari *El Triangle* per les publicacions efectuades en les seves darreres edicions, que afecten greument el bon nom de l'Alcaldia i del Govern municipal, s'acorda nomenar advocats per portar a terme les accions legals més adients per a la defensa de l'Ajuntament.

Ple 25/07/00

- El Sr. alcalde informa de l'atribució inicial prevista a favor de l'Ajuntament de Begur referent a les subvencions del Pla Únic d'Obres i Serveis de la Generalitat de Catalunya - Quadrienni 2000-2003.

La subvenció total atorgada és de 71.600.000 PTA, repartides en 5 actuacions:

-Centre cívic / sala polivalent d'Esclanyà.

-Remodelació del nucli antic de Sa Tuna.

-Condicionament del parc de l'Arbreda.

-Construcció de voreres a Esclanyà.

-Remodelació de la plaça Forgas.

- Davant l'inici del procediment per a la selecció de les actuacions susceptibles de cofinançament per part del Fons Europeu de Desenvolupament Regional (Fons FEDER), la Corporació acorda per unanimitat sol·licitar la incorporació a aquesta línia de subvenció de l'actuació Remodelació de la Plaça Forgas (subvenció sol·licitada: 36 milions).

Comissió de Govern 1/08/00

- S'accepta la subvenció per import de 7.700.000 PTA, provinent del programa Fons de Subvencions 2000, de la Diputació de Girona.

ATENCIÓ AL PÚBLIC DE L'ALCALDIA I REGIDORIES

Alcaldia: **Carles Arnau**
Governació / Hisenda / Comerç
De dilluns a divendres, matins de 9 a 2.

1r tinent d'alcalde: **Joan Català**
Urbanisme / Obres i Serveis
Matins: Dilluns i dimecres, de 10 a 12
Dimarts i dijous, de 10 a 2
Dissabtes, de 10 a 12
Tardes: Dimarts, de 5 a 7
Dimecres, de 6 a 8 (Esclanyà)

2n tinent d'alcalde: **Francisco Vadillo**
Esports / Festes / Ràdio / Cinema
Dimarts tarda, de 6 a 2/4 de 8

3r tinent d'alcalde: **Neus Artiga**
Sanitat / Gent Gran / Activitats Casino
Dilluns matí, d'11 a 1

Regidoria de Serveis Socials i Consell Municipal d'Esclanyà
Montserrat Corredor
Dimarts tarda, de 6 a 2/4 de 8
Dijous tarda, de 3 a 5 (Esclanyà)

Regidoria de Turisme, Cultura i Joventut
Gemma Amiel
Dimarts tarda, de 5 a 7

Regidoria d'Ensenyament
Rosa Pérez
Dissabte matí, de 10 a 12
(Visites concertades)

Regidoria de Medi Ambient i Platges
Joan Garcia
Dilluns matí, de 12 a 1

Regidoria d'Activitats d'Esclanyà
Maria D. Torrent
Dijous tarda, de 5 a 7 (Esclanyà)

Nota: Es recomana concertar l'hora de visita amb antelació.

Seguretat

POLICIA LOCAL 972 62 42 00
972 62 34 78

MOSSOS D'ESQUADRA 088

INFORMACIÓ GENERAL 112
(Àmbit tot Catalunya)

Per un món més habitable

A ciutat sens el meu cotxe

El proper divendres 22 de setembre se celebrarà el **Dia Europeu Sense Cotxes**, campanya que a Catalunya promouen diverses entitats coordinades per una Comissió Institucional.

Aquesta campanya pretén sensibilitzar la població en general del problema ambiental que genera l'ús dels cotxes i les motos. Per avançar cap a un model sostenible de mobilitat urbana, cal que tots plegats comencem a canviar els nostres hàbits diaris de desplaçament en tot allò que sigui possible.

Us animem, doncs, a participar-hi tant com pugueu i a fer d'aquest dia, si no un dia sense cotxes, sí un dia amb

la mínima fressa i la mínima contaminació ambiental.

Moltes gràcies.

Control d'animals

Recordem a tots els propietaris de gossos que quan surten a passejar

amb el gos han de portar, obligatòriament, una bossa i un recollidor per recollir els excrements de l'animal.

També recordem la prohibició de portar els gossos a la platja, almenys durant els mesos d'estiu.

Amb això hem d'evitar al màxim d'embrutar els nostres carrers i de provocar molèsties entre la gent. Necessitem la col·laboració de tots per mantenir el municipi net i respectuós amb el medi ambient.

Gràcies per la vostra col·laboració.

JOAN GARCIA
Regidor de Medi Ambient

Registre civil

Casaments celebrats en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'01-04-2000 i el 30-06-2000

Nom del nuvi	Nom de la núvia	Data celebració casament
Ignasi Guasch Llorens	Mònica López Gómez	29-04-2000
Jaime Lara García	M. de los Angeles Raya Aguilera	27-05-2000

Naixements en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'01-04-2000 i el 30-06-2000

Data	Nounat/da	Fill de:
02-05-2000	Cesare Piscopo	Giampiero Piscopo
02-05-2000	Maria Piscopo	Giampiero Piscopo
04-05-2000	Albert Abad Gutiérrez	Maurici Abad Isern
12-05-2000	Marc Ventura Coral	Miquel Ventura Monsó
19-05-2000	Enrique Mera Méndez	César Enrique Mera Rodríguez
25-05-2000	Johnny Ribot Batres	Joan Ribot Palacios
27-05-2000	David Pilsà Álvarez	Albert Pilsà Matilló
02-06-2000	Rut Sánchez Borrell	José Sánchez Gilabert
07-06-2000	Mar Atienza Garriga	Jordi Atienza Sala
15-06-2000	Israe El Ouariachi	Hammadi El Ouariachi
21-06-2000	Judith Ruiz Guerrero	Diego Ruiz Verdún
23-06-2000	Montserrat Serrano Caballero	Jorge Serrano Martínez
		Virginia di Palma
		Virginia di Palma
		Yolanda Gutiérrez Jarén
		Esther Coral Boira
		Mara Doris Méndez Varela
		Elisabeth Batres Baldero
		M. Raquel Álvarez Pérez
		Núria Borrell Bonet
		Gemma Garriga Estevan
		Hikmat El Bazzi
		Dolores Guerrero Díaz
		Maria Caballero Bautista

Defuncions i enterraments en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'01-04-2000 i el 30-06-2000

Nom	Data	Municipi de l'òbit
Flora Rizzardini Vilanova	11-04-2000	Palamós
Joan Sais Puig	16-04-2000	Girona
Pere Carreras Carbó	19-04-2000	Barcelona
Luciano di Prima	24-04-2000	Barcelona
Antoni Sanllehi Pont	02-05-2000	Alacant
Joaquim Agustí Serra	17-06-2000	Begur

II Aplec de la Sardana

El passat dissabte 3 de juny, amb horari de tarda i nit, es va celebrar a la plaça de la Vila el II Aplec de la Sardana, amb la participació de les següents cobles: La Principal de Banyoles, La Principal d'Olot i Foment de la Sardana.

L'afluència de públic va ser nombrosa, i va ésser un dia especial per a tots els sardanistes, a part d'un reclam més per al nostre poble.

Amb la intenció que hi hagi continuïtat, fins l'any vinent!

**Ajuntament de Begur
Regidoria de Festes**

Festa Major de Sant Pere

Un any més, el poble de Begur ha celebrat la Festa Major de Sant Pere.

Els actes van ser molt diversos i pensats per a petits, joves i grans.

Hem pogut gaudir d'una bona orquestra, i cal destacar l'espectacle-revista amb La Maña (Lita Claver). La valoració general que se'n pot fer és molt positiva, i la gran participació de la gent de Begur i visitants en els actes són fets que ens encoratgen per poder continuar organitzant festes.

Fins l'any que ve!

Grup de Festes

Festa Major d'Esclanyá

La Festa Major d'Esclanyá d'enguany ha estat caracteritzada per dos fets importants i transcendents:

1.- Més participació popular que

mai en tots els actes programats.

2.- El bateig d'una comissió de festes que, per la seva capacitat, dedicació, harmonia i bon fer,

promet moltes alegries amb vista a properes edicions.

Felicitats a tots, tant als participants com als organitzadors!

Animació infantil. Festa de l'Escuma amb el grup Tiquismiquis (dissabte 5/8/00).

Animació infantil amb el grup Tiquismiquis (dissabte 5/8/00).

Concert i ball amb el conjunt Empordà Fusió (diumenge 6/8/00).

La Biblioteca, una activitat per als nostres fills

A punt de començar el nou curs escolar, els nostres nens tenen el material preparat, tot dins les carteres, amb unes ganes molt grans de retrobar-se amb els companys i els mestres, d'omplir la primera plana de la llibreta i d'obrir el llibre nou.

Amb el toc de sirena de l'escola s'obre un nou curs i aviat els nostres nens tindran una agenda plena d'activitats a les quals apuntar-se, si l'una engrescadora, l'altra encara més: música, esport, plàstica... Però n'hi ha una que no surt a cap opuscle: és la Biblioteca.

Què poden trobar els nostres fills a la biblioteca?

Un espai tot ple de llibres apassionants i de tot tipus. Uns ens expliquen boniques històries, altres es mouen, alguns ens serveixen per jugar-hi, però tots pretenen una mateixa cosa.

Què pretenen els llibres?

Despertar en els nens i nenes l'hàbit de la lectura i fer-los veure que, dins d'un llibre, hi ha una manera molt estimulante de passar el temps. Als llibres hi trobarem mil històries i mil aventures.

L'hàbit de la lectura s'aprèn, però es millora i s'aprofundeix mitjançant el mateix fet de llegir, tot enriquint el propi vocabulari.

Per experiència, a la biblioteca sabem que el nen petit s'engresca en un conte per les seves imatges, però el seu interès per la lectura anirà en augment si els adults li expliquem contes i l'ajudem a entrar en aquest món màgic.

Què pretenem a la biblioteca?

Que entre les activitats que faran els vostres fills deixeu un petit apartat per venir a la biblioteca a mirar contes, a escoltar contes, a buscar contes, per mirar amb els pares, amb els germans, abans d'anar a dormir...

A la biblioteca us orientarem sobre quins llibres són els més adequats a cada edat, ajudarem els nens a il·lusionar-se i a vosaltres a trobar llibres per explicar-los. I, mentre els espereu, podreu gaudir d'uns moments de lectura de revistes... o llibres per a ells.

Cal pensar que si de petits fem amants de llibres, de grans podrem gaudir de grans lectors.

Entre les novetats que ens han arribat darrerament podem destacar:

-Petit manual per a pares a principis del segle XXI, de Lluís Jordà

-Em vols llegir un conte? Vol. 1 (contes per explicar que duren 2, 5 o 10 minuts)

Us recordem el nostre horari d'hivern (del 15 de setembre al 15 de juny):
Dilluns, dimarts i dijous, de 2/4 de 5 a 2/4 de 9 del vespre
Dimecres i divendres, de 3 a 2/4 de 9 del vespre

Punt d'Informació Juvenil

• Curs de monitor d'activitats en el lleure infantil i juvenil

Curs subvencionat per la Direcció General d'Ocupació del Departament de Treball i el Fons Social Europeu, en

conveni amb la Secretaria General de Joventut, **per a aturats majors de 25 anys.**

Lloc: Torroella de Montgrí

Dies: inici el mes d'octubre

Informació i inscripcions: Punt d'Informació Juvenil de Torroella de Montgrí. C/ Sant Agustí, 39. Tel. 972 75 53 30

Escola l'Empordà Lleure. Curs 2000-2001

• Curs de monitors a Palamós

Lloc: Centre Cívic (c/ Salvador Albert i Pey, 3), i un cap de setmana en una casa de colònies

Dies: 27 i 28 d'octubre, 3, 4, 10, 17, 18, 24 i 25 de novembre i 1, 2 i 15 de desembre

Preu: **25.900 PTA**

Organització: Ajuntament de Palamós

Informació i inscripcions: Centre Cívic de Formació i Lleure, tel. 972 31 87 02

• Curs de monitors a la Bisbal d'Empordà

Lloc: a determinar, i un cap de setmana en una casa de colònies

Dies: 19, 20, 26 i 27 de gener, 2, 3, 9, 10, 16 i 17 de febrer i 2, 3, i 9 de març

Preu: **25.900 PTA**

Organització: Consell Comarcal del Baix Empordà i Consell Esportiu del Baix Empordà

Informació i inscripcions: Consell Esportiu del Baix Empordà (Pavelló d'Esports de la Bisbal, tel. 972 64 32 07)

• Curs de monitors a Sant Feliu de Guíxols

Lloc: Centre Cívic Vilartagues (Pl. Salvador Espriu, s/n), i un cap de setmana en una casa de colònies

Dies: 20, 21, 27 i 28 d'abril, 4, 5, 11, 12, 18, 19, 25 i 26 de maig i 1 de juny

Preu: **25.900 PTA**

Organització: Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols

Informació i inscripcions: Punt d'Informació Juvenil de Sant Feliu de Guíxols (tel. 972 82 01 01)

• Curs de premonitors-Colònies

Lloc: casa de colònies Mas Pinsach de Mieres (la Garrotxa)

Dies: 17, 18 i 19 d'abril

Preu: **14.900 PTA**

Organització: Consell Comarcal i

Consell Esportiu del Baix Empordà

Informació i inscripcions: Consell Esportiu del Baix Empordà (tel. 972 64 32 07)

Des del Punt d'Informació Juvenil us volem informar que el GES (Graduat en Educació Secundària) substitueix l'actual Graduat Escolar i permet accedir a estudis superiors, com ara cicles formatius, batxillerat... Per obtenir aquest grau, la persona interessada ha de tenir 18 anys. El curs té una durada d'un any i el sistema d'estudi és d'avaluació contínua.

A les comarques gironines, aquest curs només es pot fer a:

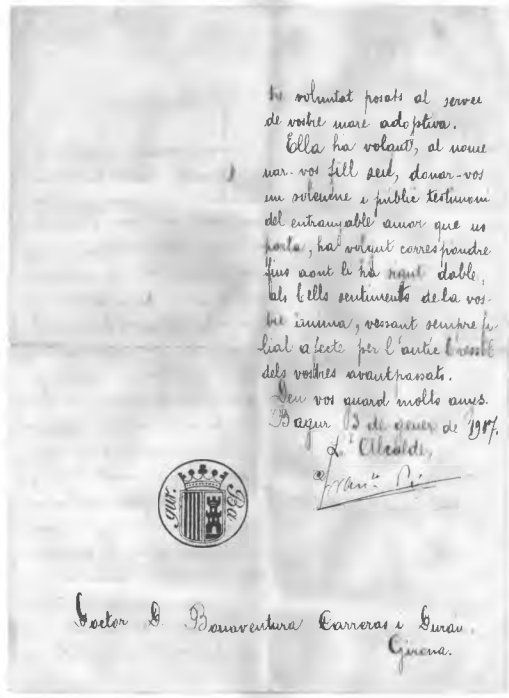
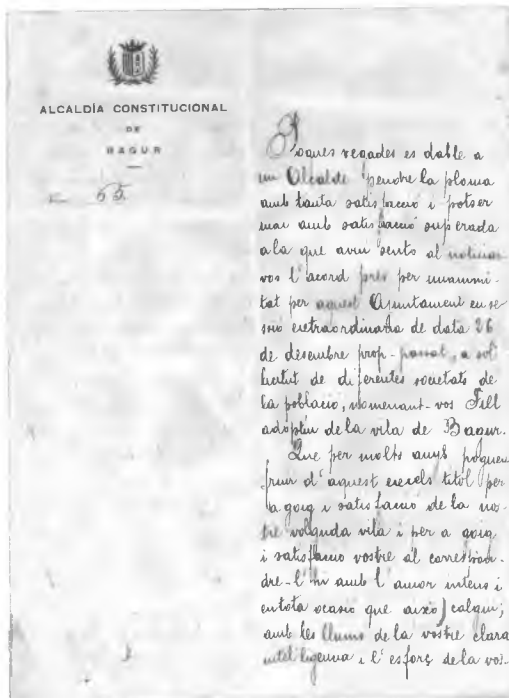
Escola d'Adults de Girona - CPFA
Centre Cultural L'Estació
C/ Santa Eugènia, 17
17005 Girona
Tel. 972 22 24 23
Fax 972 22 06 79

Donacions a l'Arxiu Municipal

Novament, ens plau informar d'unes donacions a l'Arxiu Municipal de Begur. Com ja hem apuntat en d'altres ocasions, aquests documents provenen, generalment, de la generositat d'unes persones que han optat per la donació de documentació personal i patrimonial com una forma de participació en el projecte cultural del municipi de Begur, i que han entès i compartit la idea que l'Arxiu Municipal és l'organisme més adient per a la conservació i difusió dels fons històrics de Begur, que garanteix la pervivència de la memòria col·lectiva.

La primera donació ressenyada forma part del fons personal de Bonaventura Carreras Duran, i ha ingressat a l'Arxiu Municipal gràcies a la voluntat de la seva filla Pilar Carreras Matas. Està constituïda pel material següent:

- Credencial lliurada pel rector de la Universitat de Barcelona (1915).
- Notificació de l'alcalde de Begur de nomenament com a fill adoptiu (1917).
- Invitació de l'alcalde de Girona al Primer Congrés Nacional de Medicina (1918).
- Llicència del servei militar (1919).
- Contracte de serveis mèdics amb l'empresa Fomento de Obras y Construcciones, de Madrid (1925).
- Nomenament com a catedràtic numerari d'oftalmologia a la Facultat de Medicina de Cadis (1927).
- Factura per instruments quirúrgics de P. Moria, de París (1927).
- Rebut de poders lliurat pel notari José de Bedoya, de Cadis (1929).
- Carta del degà de la Facultat de Medicina de Cadis (1928).
- Accions de La Aseguradora. Sociedad Anónima de Seguros Marítimos, de Barcelona, a favor de Josep Carreras Frigola (1875).
- Un estereoscopi ("instrument òptic que, per mitjà de dues imatges planes d'un mateix objecte preses des de punts de vista separats, produeix la sensació de relleu quan són mirades alhora cadascuna amb un ull") amb la inscripció

Nomenament Bonaventura Carreras Duran com a fill adoptiu de Begur.

"Unis France. Stéréoscope-Paris").

La segona donació procedeix dels germans García-Gutiérrez i està formada pels següents documents: pressupost de l'enllumenat del Castell de Begur (1962); pressupost de la instal·lació d'enllumenat en un escenari a l'aire lliure a Begur i plànol de l'escenari (1962); opuscle *La pesca del coral en la costa N.E. de Catalunya. Reseña Histórica*, de Salvador Raurich (1944).

Així mateix, l'Escola Pública Doctor Arruga de Begur ha ingressat en l'Arxiu Municipal de Begur el següent material:

- Escola Pública de Begur
- Llibres visites d'inspecció: núm. 1 (1934-1963), núm. 2 (1962-1966).
- Llibre d'actes (1957-1972).
- Llibre registre certificats estudis primaris: núm. 1, nens (1952-1980); núm. 2, nenes (1956-1978).
- Llibre de matrícula (1969-1980).
- Quadern material escola (1966-1970).
- Eleccions Consell Escolar (1988).
- Fitxes mestres, estadístiques, correspondència, matriculació (1974-1975).
- Comptes (1977-1993).
- Documentació diversa (1983, 1984, 1988).
- Llibres de lectura: núm. 1 (7è curs),

- núm. 2 (8è curs). Agendes escolars (1991-1994).
- Escola Pública de Torrent
- Inscripcions (1972-1977).
- Llibre-registre certificats estudis primaris (1959, 1977).
- Escola Pública de Regencós
- Llibres visites d'inspecció (1934-1976).
- Actes d'avaluació (1971-1973, 1976, 1977).
- Revistes
- *Ecològica*: núm. 1 (1993), núm. 2 (1994), núm. 3 (1995).
- *Aprèn Investigant*: núm.1 (1996).
- *R.E.P. 8è. La Revista de l'Escola i el Poble*: núm. 1 (1996).
- *Setè Escolar*: del núm. 1 (febrer 1993) al núm. 4 (març 1993).
- Del núm. 1 (febrer 1995) al núm. 4 (juny 1995).
- *Casumollà*: núm. 2, 3 i 4 (1993).
- Programa inauguració pavelló poliesportiu (1985).

Tot el material referenciat resta a la disposició dels usuaris de l'Arxiu Municipal. Agraïm profundament aquestes donacions, i encoratgem la població de Begur a continuar col·laborant amb l'Arxiu.

LLUÍS COSTA
Arxiver municipal

Millores al municipi

Millores a l'entrada de Sa Riera

Urbanització carrer de la Font de Baix.

Asfaltat del carrer Ramon Llull, carretera del Convent, pujada de la carretera de Catalunya, urbanització La Borna i carrer Pic dels Ocells. També s'ha portat a terme la reforma del Pont de la carretera de Catalunya.

Tribuna Lliure

Processó de la Verge del Carme

Fa anys, molts anys enrere, es celebrava a Begur una tradicional processó marítima el dia de la patrona dels pescadors i navegants, la Verge del Carme; encara hi ha qui se'n recorda. Eren uns temps en els quals la pesca i el corall constituïen una activitat fonamental, de la qual vivien i participaven la majoria de les famílies de la vila. Com és de tots prou conegut, aquestes activitats van minvar i ara són pocs els pescadors que resten a les nostres platges.

Tot i això vam creure que seria bonic tornar a celebrar aquesta festa com a homenatge i record a la gent de la mar. Amb aquesta finalitat ens vam reunir tots els assistents a la capella de Sa Tuna, on va tenir lloc la presentació de la imatge de la Verge del Carme, que va ser beneïda pel senyor rector de la vila, mossèn Pere Font. Acabada aquesta cerimònia, la imatge va ser portada fins a la platja per en Llorenç i en Gervasi, pescadors de la vila, juntament amb el president de l'associació, senyor Josep Güell, i acompanyants.

Malauradament aquell dia la mar, com tan sovint ha passat enguany, ens va fer una mala passada i no vam poder fer la processó marinera amb la imatge, que va ser col·locada en terra sobre la barca que havia estat d'en Joan Sais i Puig, pescador de Sa Tuna durant tota la seva vida, que havia mort feia poc temps després d'una llarga malaltia, fet que va esmentar el senyor rector a les seves pregàries, les quals van precedir la benedicció de les embarcacions. També nosaltres volem fer arribar el nostre condol ben sincer a la família d'en Joan i molt especialment a la seva vídua, senyora Bene, i al seu fill, Llorenç.

La tradicional corona es va llançar a la mar, com a testimoni de record, homenatge i estima a tots els navegants, que també es van quedar en terra i van acompanyar la Verge del Carme de tornada fins a la capella. Esperem que l'any que ve el temps ens sigui més propici i ens permeti sortir a la mar per poder celebrar tots els actes que escaiguin. El nombre de persones que ens

van acompanyar en aquesta entranyable festa anima les nostres institucions, Club i Associació, a continuar oferint en els propers anys a la gent de Begur l'oportunitat de participar amb nosaltres en la renovació d'aquesta tradició.

Associació d'Amics i Veïns de Sa Tuna Club Marítim de Sa Tuna i Aiguafreda

Calendari de:

- Cursets**
- Activitats**

per a adults i mainada, que es poden realitzar a Begur i Esclanyà.

BEGUR: Activitats

La inscripció a les diferents activitats es realitzarà a l'Ajuntament des del dia 12 fins al dia 27 de setembre en horari d'oficina (de 9 a 2 del matí), amb la Sra. M. Lluïsa Roca.

Alfabetització

Durada del curs: Del dilluns 2 d'octubre de 2000 al 7 de juny de 2001

Horari de classe: Dilluns, dimarts i dijous de 3 a 2/4 de 5 de la tarda

Lloc: Escoles Velles

Professora: Rosa Vilà

Preu: Gratuït

Català

Durada del curs: Del dimarts 3 d'octubre de 2000 al dijous 31 de maig de 2001

Horari de classe:

-Dimarts i dijous de: 2/4 de 5 a 7 de la tarda nivell A (baix)

-Dimarts i dijous de: de 7 a 2/4 de 9 nivell B

Lloc: Escoles Velles

Professora: Montse Obrador

Preu: Gratuït

Labors

Durada del curs: Del 2 d'octubre al 14 de maig

Horari de classe: Dilluns de 3 a 7 de la tarda

Lloc: Escoles Velles

Professora: Montse Henarejos

Preu: 3.500 ptes. per trimestre (no empadronats a Begur: 4.000 ptes. per trimestre)

Cal portar el número de compte bancari en el moment de fer la inscripció.

Manualitats artesanals

Durada del curs: Del 2 d'octubre al 28 de maig

Horari de classe: Dilluns o divendres en dos torns, de 4 a 6 de la tarda i de 6 a 8 del vespre

Lloc: Rectoria

Professora: Maria Gómez

Preu: 2.700 ptes. mensuals (no empadronats a Begur: 3100 ptes. mensuals)

Cal portar el número de compte bancari en el moment de fer la inscripció.

ESCLANYÀ: Activitats

La inscripció a les diferents activitats es realitzarà al Local Polivalent els dies 14 i 21 de setembre de 3 a 7 de la tarda, amb la Sra. M. Dolors Torrent (Maria Pipes) o amb la Sra. Montserrat Corredor.

Alfabetització

Durada del curs: Del dilluns 2 d'octubre de 2000 al divendres 22 de juny de 2001
Horari de classe: Dilluns, dimecres i divendres de 3 a 5 de la tarda

Lloc: Local Polivalent
Professor: Miquel Martín
Preu: Gratuït

Català

Durada del curs: Del 6 d'octubre de 2000 al 25 de maig de 2001
Horari de classe: Divendres d'1/4 de 5 a 1/4 de 7 de la tarda: Nivell A (baix)

Lloc: Local Polivalent
Professora: Montse Obrador
Preu: Gratuït

Labors

Durada del curs: Del 5 d'octubre de 2000 al 28 de juny de 2001
Horari de classe: Dijous de 3 a 7 de la tarda
Lloc: Local Polivalent

Professora: Adela Castro
Preu: 3.500 ptes. per trimestre (no empadronats a Begur: 4.000 ptes. per trimestre)

Brodats

Durada del curs: Del dilluns 2 d'octubre de 2000 al dimecres 27 de juny de 2001
Horari de classe: Dilluns i/o dimecres de 4 a 2/4 de 7
Lloc: Local Polivalent
Professora: Pepita Agustí

Preu: Empadronats a Begur:
-5.500 ptes. per trimestre (dilluns i dimecres)
-3.500 ptes. per trimestre (1 sol dia dels dos)
No empadronats a Begur:
-6.000 ptes. per trimestre (dilluns i dimecres)
-4.000 ptes. per trimestre (1 sol dia dels dos)

Manualitats artesanals

Durada del curs: Del 3 d'octubre de 2000 al 29 de maig de 2001
Horari de classe: Dimarts en dos torns, de 4 a 6 de la tarda i de 6 a 8 del vespre
Lloc: Local Polivalent

Professora: Marisa Gómez
Preu: 2.700 ptes. mensuals (no empadronats a Begur: 3.100 ptes. mensuals)
Cal portar el número de compte bancari en el moment de fer la inscripció.

ESCLANYÀ: Activitats

Gimnàstica

Durada del curs: Del 2 d'octubre de 2000 al 28 de maig de 2001

Horari de classe: Dilluns i divendres de 3 a 4 de la tarda

Lloc: Local Polivalent

Professora: Carme Pagès

Preu: 2.000 ptes. mensuals

Aerobic

Durada del curs: Del 2 d'octubre de 2000 al 3 d'agost de 2001

Horari de classe:

–Adults: Dilluns i dimecres de 8 a 9 del vespre

–Nens/nenes de 3 a 12 anys: Divendres de 8 a 9 del vespre

Lloc: Local Polivalent

Professora: Natàlia Lambilliotte

Preu: 1700 ptes. mensuals

Activitat infantil

Horari: Dissabtes de 10 a 2/4 d'1 del migdia

Lloc: Local Polivalent

Professora: Mari Matín

Preu: Gratuït

Calendari:

–Dissabte 7 d'octubre: ambientació a la tardor

–Dissabte 4 de novembre: castanyada

–Dissabte 25 de novembre: activitat

–Dissabte 16 de desembre. Ambientació Nadal

–**Dimecres 3 de gener: ambientació Reis**

–Dissabte 27 de gener: activitat

–Dissabte 17 de febrer: ambientació carnaval

–Dissabte 10 de març: fer dibuix per a la Festa de l'Arbre

–Dissabte 7 d'abril: ambientació primavera

–Dissabte 21 d'abril: fer conte de Sant Jordi

–Dissabte 19 de maig: activitat

–Dissabte 9 de juny: ambientació estiu

Balls de Saló

Organització: Associació de la Gent Gran d'Esclanyà

Inici del curs: Dimarts 3 d'octubre de 2000

Horari: Dimarts i dijous a partir de 2/4 de 10 del vespre

Lloc: Local Polivalent

Per a més informació truqueu al tel. 972 30 34 11

Redescobrir Begur

Sovint coneixem els pobles de la Costa Brava perquè hi vivim o perquè ens és fàcil visitar-los a l'estiu per prendre un gelat, banyar-nos a la platja o senzillament passejar tranquil·lament pels seus carrers i places. Però sovint desconeixem també què s'amaga darrere una font, una torre de defensa o una casa bonica que hem vist tota la vida però en la qual no hem mai parat esment. La realització de les Visites Guiades a Begur, organitzades per l'Arxiu Municipal, ha suposat tot el redescobriments d'un poble tant per a nosaltres, la gent de La Genial Teatre, com per als visitants de Begur, i esperem que també per a alguns begurencs.

Aquestes visites, que hem portat a terme cada dimarts i cada divendres dels mesos de juliol i agost, les hem batejat amb el nom d'"El misteri de les dones de Begur". El motiu no és altre que jugar amb la idea d'un poble que ha sabut mantenir el nom de Reparada a través de la història fins als nostres dies. A través de les relacions entre les Reparades de Begur i el poble, hem cregut trobar un fil conductor capaç d'anar il·lustrant quins han estat els elements cabdals a l'hora d'explicar els darrers cinc-cents anys d'un dels pobles més emblemàtics de la Costa Brava. I és que a Begur hi ha hagut prou Reparades com per poder parlar-ne en relació amb construccions tan diverses com la mateixa església del poble, la torre Sant Ramon, l'ermita de Sant Ramon o el carrer de Vera. Només esmentarem a tall d'exemple que a l'església trobem la reproducció d'una Santa Reparada –patrona del poble– que dona lloc a una fantàstica història: el naixement de Begur.

Òbviament Begur ha generat infinitat d'altres històries i afers deslligats de les Reparades, d'alguns dels quals hem volgut deixar constància. És així –i també relacionat amb el tema de les dones de Begur– com hem volgut fer, al llarg de les Visites Guiades, un petit homenatge a la *bailaora* adoptiva de Begur, Carmen Amaya, a través de l'actriu i ballarina Tere Fernández, que feia al final del recorregut un *baile flamenco*. Però també hem pujat dalt del Castell a fer un brindis en honor de la Costa Brava, o ens hem trobat amb alguns del no pocs begurencs que un dia van

emigrar a les *amèriques* per fer fortuna a través del comerç d'ultramar. I és que si alguna cosa hem descobert –i esperem que també hàgim ajudat a descobrir als visitants– és que les pedres de Begur amaguen una pila d'històries i llegendes amenes i entranyables. Begur ha sabut ser sempre un poble emprenedor i arriscat, i el fruit d'això és la vitalitat que actualment encara té.

Així doncs, hem pretès ser el màxim de rigorosos i fidels a la història del poble en narrar els esdeveniments viscuts als carrers, places i cases de la vila,

però també hem volgut que tot això anés amanit d'una certa distensió i d'un cert desenfadament. Per això hem acompanyat les Visites amb l'actor i guitarrista Joan Moliner, que ha sabut donar un toc d'humor musical al recorregut. I també hem estat acompanyats d'una guia peculiar, que recordava més una Mary Poppins que no pas una begurenca, però que en tot cas ha donat un to alegre i de color a la moltes vegades feixuga història que podem trobar als llibres. Aquesta Mary Poppins a la catalana, batejada com a Rosa, és l'actriu brasilera Sonia Kliass.

El resultat que hem obtingut d'aquestes Visites Guiades ha estat no només altament positiu sinó també engrescador. D'una banda hem tingut una elevada assistència, d'una mitjana de 30 persones per dia –xifra que frega el volum màxim de públic que pot absorbir un espectacle de carrer d'aquestes característiques–, i de l'altra hem participat en el descobriment d'un poble per part de més de 600 persones. Però més enllà del que haguem pogut oferir als visitants i veïns de Begur, més enllà de la història, les llegendes i l'entreteniment, el que compta és que hem après a estimar una mica més aquest enigmàtic i acollidor poble. I esperem també haver contribuït amb el nostre gra de sorra al desenvolupament de Begur.

ELISABETH CAUCHETIEZ
La Genial Teatre

El Neolític

Ara fa uns cinc mil anys, tingué lloc una important revolució tecnològica que va afectar profundament tota la humanitat d'aquell temps i fou un important esglaó per al futur. Se li va donar el nom de **neolític**, que vol dir "pedra nova", perquè les eines de pedra van canviar d'aspecte. Les destrals i altres estris van deixar de fer-se amb la pedra tallada a cops i passaren a ésser ben polits mitjançant el frec amb altres pedres. Però hi hagué més canvis, molt més importants que els de les eines de pedra. Ara en parlarem.

La gent d'aquells temps tan reculats sortien de l'anomenat paleolític, del qual ja n'hem parlat a l'anterior *Es Pedris Llarg*. S'estaven en coves, eren nòmades i vivien de la caça i la recollida dels fruits espontanis. Però mercès a la revolució tecnològica del neolític, aquella gent canviaren la seva manera de viure. El fenomen no tingué pas lloc a tot arreu al mateix temps: és per això que parlem d'uns cinc mil anys i no concretem cap territori perquè, per altra part, els fets hagueren d'ésser els mateixos a tot arreu.

Hi hagué dos fets cabdals que van impulsar els canvis del neolític: foren els invents de l'agricultura i la ramaderia. A nosaltres ens sembla estrany que del cultiu de les plantes i la domesticació d'alguns animals se'n digui invents. Però hem de posar-nos al lloc d'aquella gent, que havien passat milers d'anys vivint solament del que trobaven.

Algun home o dona d'aquells temps s'adonà que els fruits dels arbres i de les plantes en general portaven dins seu la vida d'una altra planta nova. Segurament que això la gent ja ho sabia de molt abans, però un dia algú va pensar que enterrant les llavors podrien aconseguir plantes noves i d'aquesta manera podrien tenir-ne moltes de les que donaven els fruits que més els agradaven. Podrien tenir juntes aquestes plantes ben a prop de la cova on habitaven i així no haurien d'anar buscant-les.

Aplicant aquesta teoria a les plantes que donaven fruits petits, va sorgir el cultiu dels cereals. És difícil poder acceptar que aquella gent aprofitessin el

blat si l'havien de recollir espiga per espiga, una aquí i una altra allà lluny. Llavors, però, amb els grans de les espigues recollides en un extens territori pogueren sembrar un tros de terra i tenir un veritable camp de blat. El mateix procediment hagueren de seguir amb tots els altres cereals i també amb els llegums.

És clar que no en feien gaire res, del blat, si no en sabien fer pa o d'altres aliments obtinguts amb els cereals molts. Tret que es mengessin el blat a grapats tot mastegant-lo. La farina, el pa, les truites, les empanades i molts aliments que ara són desconeguts per a nosaltres foren altres invents d'aquella revolució tecnològica. El primer, naturalment, hagué d'ésser la manera de moldre el blat i els altres cereals per fer-ne farina. Primer de tot degueren ai-

xafar el blat al damunt d'una pedra plana tot picant amb una altra pedra. Després aquell procediment s'anà perfeccionant i sorgiren els morters de pedra, i també els de fusta. L'eina per picar i aixafar els cereals també es va perfeccionar. Encara avui dia hom pot veure dones africanes molent cereals amb morters d'aquesta mena.

L'invent de l'agricultura no solament els va proporcionar més aliments, sinó que també els va estalviar la feina d'haver de buscar-los d'entremig de la vegetació. Això va fer que aquella gent ja no sentissin la necessitat de canviar de lloc. Les plantes que necessitaven les tindrien un any darrere l'altre sempre allà mateix. Era un avantatge important: podien viure a la mateixa cova perquè ja no se'ls acabarien les provisions.

En estar sempre allà mateix, alguns animals es feren amics espontàniament

de l'home. S'acostaven a la cova per aprofitar deixalles i així va sorgir la ramaderia, perquè els homes ja no havien d'anar-se'n i els podien tenir més o menys tancats a prop seu i cruspirse'n algun quan els vingués de gust.

Aviat s'adonaren que encara podien treure'n més profit, dels animals. Algun vailet entremaliat va enfilar-se dalt d'alguns cavall o animal semblant. Els seus companys, esperonats per l'atreuiment, també volgueren fer el mateix. Així sorgí la doma i, finalment, s'adonaren que aquells animals (suposem que foren cavalls) els servien per anar d'un lloc a l'altre. Tampoc trigaren gaire a aprofitar la força dels animals per a les feines de l'agricultura: batre el blat, i d'altres. L'arada va ser un invent més tardà.

Aquella gent, amb agricultura, ramaderia i animals de càrrega, ja van trobar inconvenient la vida a les coves. Necessitaven més espai. Sorgiren les cabanes i els poblats. Eren construccions senzilles fetes amb troncs d'arbre, enramades i arpilleres. Naturalment, de tot allò no n'ha quedat res; sols n'hem trobat les eines de pedra polida i la ceràmica, pel fet d'ésser materials inalterables al pas del temps. Hauria estat molt interessant haver trobat vestigis de llurs cabanes i, sobretot, de llurs treballs de cistelleria, ja que hi ha indicis que foren molt perfeccionats. Els treballs dels

joncs, espart i tota mena de productes vegetals fou practicat ja en el paleolític. En tenim constància mercès a empremtes trobades a la ceràmica.

Sempre hi ha la part negativa de totes les coses. En aquest cas fou l'aparició de la territorialitat i la propietat privada. En tornar-se sedentàries, les tribus pertanyien al territori de llurs poblats. Les altres tribus ja no podien anar-hi llevat que fos com a convidats. L'espectre de la guerra sortia amb més facilitat. La propietat col·lectiva del territori també deixà pas a la propietat privada: "Aquest arbre l'he plantat jo", "Aquest terreny és el meu hort", "Aquest vedell és fill de la meva vaca i és meu", etc. De l'agricultura comunitària es va passar a la individual. Sorgiren, doncs, els conflictes personals i nacionals que encara perduren i no han estat resolts del tot.

Els Esglaons del Progrés de la Humanitat

Però el descobriment més important de tot el neolític fou, sens dubte, la roda, pel que va ajudar a aquella gent i a tota la humanitat que va seguir. La importància de la roda la veurem si provem d'imaginar per un moment el que seria la nostra vida sense cap roda. No solament hem de pensar amb les rodes dels vehicles; hi ha moltes més rodes a tota mena de màquines i estris, que no serveixen per moure's i que són imprescindibles per al seu funcionament. Sense la roda, la vida moderna seria impensable. No cal que en diguem res més perquè això tothom ho entén.

I com la van descobrir o inventar, la roda, aquella gent? Naturalment, no en sabem pas els detalls però podem pensar que veieren rodar pedres per les pendents de les muntanyes; que van aprendre a tenir cura amb els ous de les gallines per tal que no es trenquesin tot rodant; que els troncs dels arbres roden i és perillós trepitjar-los perquè pots caure, etc.

Segurament, primer van fer servir el corró (*rodillo*). Al damunt d'un o més

troncs d'arbre es podien traslladar d'un lloc a l'altre les pedres, altres troncs i tota mena d'objectes pesats. És clar que havien d'anar posant al davant els troncs que sortien pel darrere, però allò funcionava i els va guiar cap a l'invent definitiu: posar un eix al mig de la roda. Sols quedava suportar l'eix d'alguna manera, impulsar-lo i guiar-lo per aconseguir moure la càrrega sense haver d'anar movent els corrons del darrere al davant.

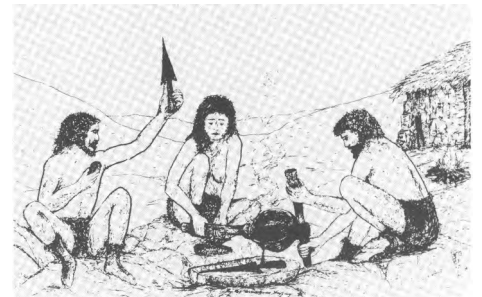
No degué ser gens fàcil inventar la roda. No ens ha d'estranyar que fos desconeguda durant molts mil·lennis. Aquell invent fou un esglaó de primer ordre i molt important per a tota la humanitat.

Una conseqüència de l'invent de la roda fou el torn per fer la ceràmica. Des del paleolític, la ceràmica es feia sense fer rodar el fang. Fent servir procediments molt enginyosos, aquella gent donava forma al fang i feien les seves cassoles i atuells domèstics. Ara, en el neolític, amb el coneixement de la roda, aviat es va inventar el torn per a la

ceràmica, la qual cosa s'ha pogut comprovar per les troballes de ceràmica d'aquells temps.

Al final del neolític, la humanitat, disposant de la força dels animals, de la roda i sense haver d'estar dedicats exclusivament a la recerca dels aliments, ja va entrar en condicions d'extreure els metalls dels minerals que els contenen i així va prosseguir el desenvolupament imparabile de la civilització. En propers capítols mirarem d'explicar-ho.

JOAQUIM VALENTÍ i FIOI

Racó Poètic

Pare

Oh! Pare...
Tens el cor més gran que ningú.
Tothom t'estima,
doncs no tens rivals.
Tots et coneixen i et somriuen,
doncs en el teu rostre sempre hi brinda la
més dolça rialla.
Sempre tens coses maques per dir a la gent,
com el teu pare.
Oh! Pare... ets tan gran que ningú et pot ne-
gar amor,
doncs en dones tant que és recíproc.
Tu mai coneixeràs la soledat,
mai sereu companys fidels
perquè sempre tindràs algú al teu costat.
Mai romandràs sol,
doncs fins i tot la més petita flor et dona calor.
Pare,
no canviïs mai.
T'estimo molt,

MONTSE CARRERAS OLIVER

Mar de Begur

Mar de Begur, mar
mediterrà. L'has
vist alguna vegada
amb un fort gregal?

S'estavella contra
les penyes, recula
i es torna a estavellar,
deixant sobre les roques
un blanc senyal, de la
seva escuma, com d'identitat.

Els mariners, i pescadors,
el respecten, pel que pogués
passar, però si un d'atreuït
vol sortir a la mar, que resi
una pregària si creu en el
més enllà.

Mar de Begur, mar mediterrà
L'has vist alguna vegada —
encalmat?

Talment és un mirall per a qui
es vulgui emmirallar, de
pla i clar que es troba,
hi veus tot el que hi ha,
serrans, jolivies, escòrpores,
gombits i sards, i també crancs,
musclos, pallarides, còdols, i
algues de mar.

Mar de Begur, mar mediterrà,
jo no em cansaria de contemplar,
en la meua vellesa recordant
temps llunyanos.

FRANCESC DE SON MOLAS

Un moro, un lloro, un mico i un senyor de Puerto Rico

—Ei, Jordi, com et va tot per Barcelona? —li va preguntar en Xicu, en veure'l baixar del cotxe.

—Bé, Xicu, però ben cansat dels embussos de la carretera. I per Begur, quines novetats hi ha?

—Aquesta vegada en trobaràs una de molt bona: es nou enlluminat d'es castell. És clar que hauràs d'esperar es vespre per poder veure'l. Però s'Ajuntament també ha arreglat es camí des de sa plaça d'es Garrigar i això, si vols, pots anar a veure-ho ara mateix.

—Vols dir, Xicu? És que ja no estic per fer excursions. Jo volia esperar que hi hagués un bon ascensor per pujar-hi.

—Doncs és una llàstima, perquè es camí d'es castell ha quedat molt ben arreglat i ara es baladres que hi ha a ses voreres estan tots florits i sa caminada es fa sense adonar-se'n —digué en Xicu amb ganes de persuadir en Jordi.

—Bé, doncs anem-hi ara mateix. Espero que no em passi res per pujar a peu aquests més de 50 metres de desnivell. Puja al cotxe, Xicu, que anirem fins a la plaça d'es Garrigar.

—Sí, noi, és veritat: el camí ha quedat molt bé i amb els baladres ben florits tot plegat fa molt de goig —anava dient en Jordi, tot esbufegant a la pujada. I després, en aturar-se per reposar, digué:— ¿Com és que no hi ha micos, aquí dalt? Segur que dins d'aquestes esquerdes de la roca n'hi hagué, de micos, ans d'haver-hi el castell!

—D'on em surts ara tu amb es micos? Teniu molta imaginació, es barcelonins!

—No home, no. Mira, sense aquestes parets i els merlets que s'hi van fer ara fa seixanta anys, això seria semblant al penyal de Gibraltar. Si vas a l'Ajuntament, entrant a mà dreta, i mires el sostre, veuràs una esplèndida pintura del segle XIX de com era el nostre "castell", sense aquests afegits. Si a Gibraltar encara ara n'hi ha, de mones, ¿per què no n'hi pogueren haver aquí en temps passats?

—Doncs t'hauré de donar sa raó, Jordi. I a més, aquelles mones de Gibraltar són un atractiu turístic de primera. A nosaltres ens anirien molt bé aquí, una família de micos.

—Home, és clar que sí. A més, Begur és un poble d'*americanos*, i ja se sap que aquells *ricatxos* tots tenien palmeres, mulates, lloros i mones. Si les mones primitives van marxar en fer-hi

el castell, els micos dels *americanos* van tornar-hi —va desbarrar en Jordi.

—Doncs mira, noi: m'estàs engrescant amb això d'es micos. Haurem de comprar-ne unes parelles i acimatar-les aquí dalt —va continuar desbarrant en Xicu.

—Només hi ha l'inconvenient del menjar. De què viurien, les mones i els micos?

—Res, home res. Ja baixarien cap es mas d'en Pinc i es crusprien totes ses fruites d'es arbres que hi han plantat. I, a més, també s'arribarien a Es Quinse per veure d'aquella aigua tan bona i aprofitar tot el bé de Déu de conreus que s'han abandonat i que ara donen fruits silvestres. Segur que s'hi espavilarien, per aquí dalt —acabà dient en Xicu tot entusiasmat.

—I a més —va afegir en Jordi—, també algunes begurenques els portarien menjar. Bé que ho fan ara amb els gats.

—És clar que sí, i es bars i restaurants podrien donar-los ses deixalles.

En arribar a dalt de tot, en Jordi i en Xicu van fer un llarg silenci, embadalits pel monumental panorama de mar i terra. Finalment, en Jordi digué:

—Això és fenomenal. Cada vegada que he pujat aquí dalt he quedat impressionat per l'enorme panorama. No hi ha dubte que aquest mirador privilegiat és allò més característic i valuós de Begur. És el que ens diferencia dels altres pobles.

—Sí, noi. I no està pas gaire explotat turísticament.

—No em sorprèn —va afegir en Jordi— que el destruïssin tantes vegades, aquest castell. Com que es veu des de tot arreu! I mira que és poca cosa, el que hi han deixat: una cisterna, la base d'una torre i quasi res més.

En anar baixant, els dos amics anaven comentant les vistes de les cases del poble. De sobte, en Jordi digué:

—Ja és estrany que no hi hagin plantat cap antena de telefonia mòbil, a dalt del castell. No deurà trigar pas gaire temps a haver-n'hi una de ben grossa.

—No m'ho penso pas. Ja n'hi ha una a Son Ric i una altra a sa Telefònica. De totes maneres, toquem fusta...

La tarda s'havia anat tornant vespre i els colors de les muntanyes anaven canviant, mentre una bonica posta de sol tenyia el cel amb colors lluminosos, suaus i variats. En arribar a la plaça d'es Garrigar, en Xicu i en Jordi s'acomiadaren.

—Sort que els cotxes no hi poden pujar, al castell —digué en Jordi.

—Si hi pugessin, més de quatre s'estimbarien muntanya avall —digué en Xicu. I va afegir:— És molt estrany, però avui no hem discutit, tu i jo. Però, així i tot, et dic adéu com sempre: puja aquí dalt i balla!

I en Xicu se n'anà caminant cap al carrer de Sant Ramon.

Que no es perdin!

Scripta manent; tenia raó el poeta llatí. I, com bé deia Josep Pla, en el nostre país, per no escriure, poca cosa ens queda de l'ahir. Desventuradament els "arxius humans" gairebé mai escriuen. I com que els joves creuen que només es moren els vells, i els vells que només es moren els altres, històries, anècdotes, xafarderies –algunes interessants o divertides– lamentablement són oblidades. És semblant al que ocorre amb retrats i fotografies. Un cop desapareguts els que conegueren el subjecte, quan hom fa dissabte van a parar al drapaire o, actualment, al contenidor.

Sortosament no fou així amb una foto que, fent endreça, em va xocar. I em féu venir a la memòria una emoció viscuda fa molts anys. Belluguejava amb la meva càmera per la platja d'Aiguablava, per fotografiar per *no-sé-quantèssima* vegada la silueta única, inconfusible, de la muntanya del cap de Begur.

De sobte vaig veure eixir de l'aigua, sostenint un peix de dimensions importants, Francesc Myrandès. El mateix que algun matí ens despertava amb la botzina del seu vaixell, Petit François, quan, guarnit amb un casquet de capità, arribava a la cala d'en Malaret. Recordo aquella silueta alçada a la

El volia retratar; el vaig enfocar...
... calia immortalitzar aquell esdeveniment!

proa del seu iot, veritablement magnífic iot, del qual se sentia justificadament satisfet.

El que jo ignorava era que Myrandès era també un virtuós de la pesca submarina. En veure'l sortir amb aquell déntol de tres pams a la mà el vaig voler retratar. No podia perdre l'oportunitat de plasmar aquella escena per a la posteritat. I heus ací aquests documents preciosos.

Un munt d'admiradors, sobretot d'admiradores, rodejà l'heroi.

No foren només l'aptesa com a navegant i com a pescador submarí les virtuts del nostre polifacètic, simpàtic personatge. Fou, a més, un esplèndid pintor. Va exposar els seus olis en una sala de Perpinyà.

També va demostrar ésser un notable químic dedicant-se a la perfumeria.

Va manufacturar una loció per a la fricció postafaitada amb gran èxit, puix que durant uns quants anys hom veia els flascons Myrandès, amb aquella etiqueta tant característica, en qualques barberies, a Catalunya i arreu.

Fins i tot, m'han assegurat que en els últims anys de la seva vida esdevingué un jerarca religiós en un país d'ultramar.

A. ARRUGA FORGAS

Myrandès lluint un fermós déntol. Un xiquet admira la llargada del trofeu.

Cerclat per admiradores.

Pregó de la Festa Major de Sant Pere

Aquest és un any especial, sobretot per als que ja som grans, nascuts al començament del segle passat i que ens miràvem l'any 2000 com inabastable.

Ara ja hi som, i és per això que em sembla que escau fer un repàs de les Festes de Sant Pere que hem viscut, vull dir explicar una mica la manera com es vivien en aquells anys.

Per començar us diré que s'esperaven amb molta il·lusió per moltes raons. Una de les principals era el pretext de la trobada familiar: germans, cosins, oncles que vivien fora de Begur passaven molt de temps sense veure's, els mitjans de comunicació eren migrats i aprofitaven les festes per reunir-se un parell de vegades l'any.

Una altra raó era la mateixa festa. Avui tenim a l'abast tota mena de divertiments: el jovent, si volen, tenen ball cada dia. La facilitat de poder es-

coltar música llavors era escassa; avui és tan extensa que crec que és per això que no se li dona la importància d'abans. Recordo que de petit veia anar a l'ofici de Sant Pere i de Santa Reparada aquells homes que no s'acostaven a l'església en tot l'any com no fos per compromís. Aquells homes anaven a escoltar la música de la missa amb autèntica devoció melòdica.

Que s'acostava la festa es notava amb molts dies d'antelació en diferents detalls. Us en diré uns quants. Molts homes i joves anàvem al sastre perquè ens fes un vestit, o uns pantalons, o una americana per lluir-la a la festa (llavors no hi havia el *prêt-à-porter*). Les senyores i les noies també anaven a la modista, que es desvivia treballant nit i dia per quedar bé. Moltes cases compraven un parell d'ànecs unes setmanes abans per anar-los engreixant. Jo de petit m'hi familiaritzava tant, amb ells, que el dia que els mataven passava un bon disgust.

En el que més es notava la proximitat de la festa era que els veïns de cada casa es preocupaven de tenir el seu tros de carrer net i la façana emblanquinada, sobretot els dels carrers per on havia de passar la processó.

Vàrem viure festes majors de tota mena: uns anys molt animades i abundoses, altres de vertadera precarietat. Recordo una festa de Sant Pere dels primers anys trenta, quan el Sr. José Antonio Pella i Tort es convertí en el mecenes dels begurencs. A la plaça de la Vila hi tocaven sardanes tres cobles que ell pagava. Aquell any, 1932, fou elegida Miss Begur na Isabel Marquès; les dames d'honor foren Joana Cortada, Maria Mauri, Estela Mascort i Carme Casas (la germana de la meva esposa). Aquell mateix any s'estaven a Can Plaja una colla de joves de Terrassa i Barcelona que tenien algun calé, i s'ho passaven tan bé que allargàrem la festa fins a cinc dies.

20 Aplec de la Sardana a Begur. Tres de juny de 2000.

Sotjant des des Castell

En aquell mateix Sant Pere es donà un premi als millors balladors de sardanes: el femení fou per a na Lola Ferrer Ferriol, i el masculí per a en Joan Ferriol i Pagès, l'avi Xero. A ella li regalaren una capsa de bombons que segons diu encara guarda (la capsa, naturalment); a l'avi, una petaca.

Després vingueren els anys de la guerra civil, i com podreu comprendre no estàvem de punyetes. L'any 1939 es tornà a celebrar, però de manera molt escarrassida. Recordo una frase pronunciada per un firaire que corria festes majors. Es veu que aquell any, potser el 42 o 43, les coses no li devien anar prou bé aquí. A Pals era diferent: anaven una mica més bé gràcies al cultiu d'arròs, vivien millor i manejaven alguna pela més que nosaltres. Naturalment, això el firaire ho notava i, tot emprenyat, deia: "Vale más un santo Domingo en Palos que diez san Pedros en Begur".

Mentre escric aquest pregó tinc sobre la taula un programa de la Festa Major de 1923. L'organitzaven el Centre Excursionista l'Empordà i el C.D. Bagurenc. Els actes són ben atapeïts; hi diu: "Vigília, a les 9 del vespre, sardanes a la plaça. Primer dia: A les 10 del matí, ofici solemne en honor a Sant Pere, amb acompanyament d'orquestra. A les 12, una sardana a la plaça. A les tres de la tarda, partit de futbol C.D. Ràpid Palamós i C.D. Bagurenc. A les 5, processó. A les 6,

sardanes a la plaça; en acabat, un grup de Dansaires de Torroella de Montgrí ballaran el contrapàs. A les 10.30 de la nit, gran Ball a l'envelat". I anomenaven els balls: vals, polca, xotis, masurca, tango, americana. Cada un d'aquests balls té el seu ritme i estil. Em sembla que en aquest cas actualment hem perdut punts. Com podeu veure l'horari era força ple. Recordo la mandra que ens produïa, després d'un copiós dinar acompanyat d'algun trago més del compte, haver d'anar a la processó; ara ja no la fan, potser és millor.

Les sardanes sempre han estat la manifestació més característica d'una festa major empordanesa; aquesta, sense sardanes, perdria bona part del seu carisma. Els meus primers records de les sardanes a la plaça van lligats a aquells homes que es preocupaven que no es fes pols. Com molts deuen recordar el sòl de la plaça era de terra, i a l'hora de ballar sardanes s'aixecava una polseguera que ja era massa. En prevenció, es regava la plaça amb aigua de la font, i si la font fallava, que era el més probable, aquells homes anaven amb semals a buscar aigua a la font de baix. També recordo les correïsses amb els amics, jugant i emprenyant els balladors passant entre ells; ara encara ho fan i a mi no em molesta, ja que recordo que bé que ens ho passàvem.

Ja més gran vaig aprendre a ballar-les, comptar-les i repartir-les, i la veritat

és que m'han donat moments inoblidables. Us recomano que vosaltres també ho feu: descobrireu que les sardanes no són tan ensopides com semblen i que és molt fàcil aprendre a ballar-les.

També voldria que la mar no quedés sense ser esmentada, ja que la gent de Begur sempre l'ha estimada molt i l'ha tinguda en compte; la mar forma part de la vida begurenca. Na Narcisa Oliver, que ens va deixar i que enyorem molt, va compondre la poesia *Aires de Begur*. Permeteu-me que us en reciti l'estrofa última, que parla de la mar i diu així:

I la mar a Begur li va dient:
no tinguis por que el castell t'empara
ves mirant com somriu aquesta gent
que per tu viu com tendra enamorada
que pel món, per lluny que hagin anat
sempre han portat millor record de tu
i quan "D'on vens?" algú els ha demanat
han respost amb orgull: "Sóc de Begur!"

Per acabar dedicaré un record als nostres patrons sant Pere i santa Reparada. Com tots sabeu a Begur celebrem dues festes majors. La de Sant Pere ens obre la temporada d'estiu. "A l'estiu tota cuca viu", i és per això que es fa més adient celebrar-la amb optimisme; els dies són llargs i el temps més estable per poder fer els actes populars a l'aire lliure. La Santa Reparada, "Temporada acabada", ens fa una mica de tristesa: se'ns acosta el temps d'estar a dins, covant refredats. En Berto Codina, quan acabava de ballar l'última sardana de Santa Reparada, deia: "Me'n vaig a casa a encendre es braser".

Celebrem la festa amb alegria divertint-nos sense fer mal a ningú: passar-ho bé de manera sana ajuda a allargar la vida. Els que ja som vells només podem demanar salut i tranquil·litat. Els que sou joves aprofiteu-ho tant com pugueu, que la vida són quatre dies.

Bones Festes de Sant Pere del 2000. Afectuosament,

JOSEP CARRERAS i RIERA

A l'estiu, diversitat artística

L'oferta artística de la Sala d'Exposicions del Centre Cultural Escoles Velles de Begur ha mantingut el notable nivell de les darreres edicions estivals. El mes de juliol d'enguany hem pogut contemplar des dels conceptuals i harmoniosos quadres de Carme Martínez a l'agosament de la proposta de l'artista escultor Joan Viñas, "que amb la matèria i la forma intenta crear un discurs que parli de la pròpia vida i de la implicació en el món que ens toca viure".

El mes d'agost dos artistes de reconegut prestigi, fidels a un estil personal i intransferible, van presentar la seva obra: Quim Domene i Lluís Roura. En ambdós casos queda clar que un gran artista és el que sap transmetre sensacions i emocions. La contemplació de les obres de Domene i Roura, cadascun a partir d'un plantejament molt característic, no deixen indiferent a ningú, i palesen que el llenguatge artístic es pot manifestar d'infinitat de maneres.

CALENDARI EXPOSICIONS SETEMBRE-NOVEMBRE

Del 8 de setembre al 24 de setembre
XV CONCURS D'ARTS PLÀSTIQUES

Del 30 de setembre al 7 d'octubre
JOAN DESCALS INTERPRETA JOAN VINYOLI. Dibuix

Del 10 al 29 d'octubre
COL-LECTIU BOGART'S. Pintura

Del 10 al 26 de novembre
BERTRANA, LA PRESÓ DE L'ÀNIMA. Pintura

L'Ajuntament de Begur a Internet

Des del propassat mes de juliol l'Ajuntament de Begur disposa d'una pàgina web penjada de la xarxa d'internet. D'aquesta manera augmentem de forma il·limitada la nostra capacitat per difondre la imatge del municipi arreu del món.

Periòdicament anirem introduint nous continguts, amb l'objectiu de perfeccionar la nostra web i mantenir absolutament actualitzades les informacions generades des del municipi. La plana ha estat creada des de l'Ajuntament de Begur per Victor Iruela i Josep Corominas. Les persones interessades en la seva consulta els facilitem l'adreça:

www.begur.org

Detall d'una pàgina de la web de l'Ajuntament de Begur.